

De zeven soorten bijbels vasten

Er zijn zeven categorieën van vasten in de Bijbel.

Vasten kan op veel verschillende manieren worden gecategoriseerd; dit is slechts één van de vele manieren.

Deze zeven verschillende vormen van vasten zijn reacties op verschillende omstandigheden en unieke motivaties. Merk op dat deze categorieën elkaar vaak zullen overlappen. Sommige hiervan zijn geworteld in het Oude Testament, maar blijven noodzakelijk in de nieuwtestamentische kerk.

1. Vasten om de kracht van God in persoonlijke bediening te ervaren

We kunnen vasten voor een grotere vrijgave van Gods kracht in onze bediening. Er zijn veel bijbelse voorbeelden van dit soort vasten. Toen de discipelen een door een demon bezeten jongen niet konden bevrijden, vertelde Jezus hen dat de betrokken demon het soort was dat niet zou uitgaan behalve door gebed en vasten (*Matt. 17:21*). De grote kracht waarmee Johannes de Doper predikte hield ongetwijfeld verband met zijn vastende levensstijl (*Matt. 11:18*). Hetzelfde kan gezegd worden van de kracht die zichtbaar was in de bediening van de apostel Paulus. Vasten was een vast onderdeel van zijn leven (*Hand. 9:9; 2 Kor. 6:5, 11:27*).

De vroege kerk vastte twee keer per week, op woensdag en vrijdag, om meer kracht met God te ervaren. Door de geschiedenis van de kerk heen hebben veel gezalfde mannen en vrouwen regelmatig gevast terwijl ze grote opwekkingen leidden.

In een commentaar op de leiders van opwekking in de geschiedenis, zei Andrew Murray, de beroemde Zuid-Afrikaanse kerkleider, dat we veel zouden kunnen leren van deze gezalfde leiders, die zichzelf aan God opdroegen door zich af te scheiden van de geest en de genoegens van de wereld, door regelmatig te vasten, met gebed.

Charles Finney was één van de machtigste predikanten in de geschiedenis van Amerika. Een geweldige zalving van overtuiging rustte op zijn prediking. Hij meldde dat hij meer dan 500.000 mensen tot de Heer had geleid in een periode van acht weken tijdens de grote opwekking in New York van 1857. Finney schreef dat toen de genade van het gebed hem verliet, zijn prediking net zo zwak werd als die van andere mannen. Wanneer dit gebeurde, bracht hij enkele dagen door met bidden en vasten, totdat de geest van gebed terugkeerde, samen met kracht op zijn prediking. Hij verkondigde dat de kracht van zijn prediking verband hield met regelmatige tijden van gebed met vasten.

Finney schreef: *'Ik werd geleid tot een staat van grote ontevredenheid over mijn eigen gebrek aan geloof en liefde. Ik voelde me zwak in de verleiding en moest vaak dagen van vasten en bidden houden om de gemeenschap met God te behouden, waardoor ik met kracht aan opwekking zou kunnen werken.'*

Veel bekende predikers uit het verleden waren voorbeelden van ditzelfde principe. Ze waren gezegend met een ongebruikelijke zalving van de Geest die altijd een speciale kracht op hun prediking inhield om zielen te winnen. In sommige gevallen werden ze gezalfd met tekenen en wonderen. Voorbeelden zijn George Whitfield, Jonathan Edwards, David Brainerd, Charles Wesley, Marie Woodworth-Etter en Aimee Simple McPherson. Één van de meest opvallende voorbeelden van iemand wiens leven het verband illustreert tussen veel vasten en bidden en het vrijgeven van tekenen en wonderen, is John G. Lake, die in het begin van de 20e eeuw predikte. De Heer bewoog deze verzekeringsman uit Chicago te bidden en te vasten totdat hij verschillende grote doorbraken van kracht ervoer

in zijn prediking en in tekenen en wonderen. God heeft gedurende vele jaren ongewoon krachtige wonderen door hem laten gebeuren. Hij ging vijf jaar naar Zuid-Afrika en stichtte honderden kerken, waar hij naar schatting 500.000 genezingen zag, waaronder mensen die uit de dood werden opgewekt. Hij leidde in die dagen talloze duizenden mensen tot Christus.

Mahesh Chavda, een hedendaags voorbeeld, ging tien jaar lang twee keer per jaar 40 dagen met water vasten. De Heer heeft tijdens zijn bediening ongebruikelijke wonderen verricht, door hem verschillende keren te gebruiken om doden op te wekken en blinde ogen te openen. Hij staat vooral bekend als gezalfd met gezag over demonen.

De Heer zoekt vandaag naar mensen die Hem met heel hun hart willen zoeken. Hij kan zulke mensen Zijn macht toevertrouwen. Hij sprak profetisch tot een man in ons midden en zei dat Hij aan een volk zonder vermenging de Geest zonder mate zou geven. De nuchtere levensstijl is een belangrijk onderdeel van ons streven om in dit uur zo'n volk te zijn.

2. Vasten voor profetische openbaring van de Eindtijd

We leven in de generatie waarin God mannen en vrouwen met ongewoon profetisch inzicht zal doen opstaan. Er zal een ongekende vrijgave van profetische openbaring in de kerk zijn voordat Jezus terugkeert (*Handelingen 2:17-21*). Daniël profeteerde dat God in de eindtijd "mensen met profetisch begrip" zou doen opstaan die menigten zouden onderwijzen (*Dan. 11:33-35; 12:4, 10*). Deze profetische mensen zullen in de raad van de Heer staan met een volwassen begrip van wat Hij aan het doen is in de tijd van het oordeel. *"Want wie heeft standgehouden in de raad van de Heer, en heeft zijn woord waargenomen en gehoord? ... De woede van de Heer keert niet terug totdat Hij de gedachten van Zijn hart heeft uitgevoerd en uitgevoerd. In de laatste dagen zul je het volkomen begrijpen"* (*Jeremia 23:18-20*).

En degenen van de mensen die begrijpen, zullen velen onderwijzen ... En sommigen van degenen met begrip zullen vallen (martelaarschap), om ze te verfijnen, te zuiveren en wit te maken, tot de tijd van het einde; omdat het nog steeds voor de vastgestelde tijd is (Dan. 11:33-35).

God beantwoordde Daniël's felle vastberadenheid om een man met profetisch begrip te zijn. Toen de profeet zijn gezicht naar God richtte met vasten en bidden, kreeg hij een openbaring van Israël's bestemming aan het einde van het tijdperk (*Dan. 9:1-3, 20-23; 10:1-3, 12-14*). Nadat hij eenentwintig dagen had gebeden en gevast, kreeg hij bezoek van een engel die hem vertelde dat zijn gebeden waren verhoord vanaf de eerste dag dat hij zijn hart erop had gezet om te begrijpen en zich voor God te vernederen (*Dan. 10: 10-12*). Terwijl Daniël in gebed was, kwam de engel Gabriël hem *"vaardigheid om te begrijpen"* bijbrengen (*Dan. 9:20-23*).

Ik richtte mijn gezicht naar de Here God om een gebedsverzoek in te dienen met vasten, zak en as ... Terwijl ik in gebed sprak ... Gabriël ... sprak met mij en zei: "O Daniël, ik heb nu kom naar voren om u vaardigheid te geven om te begrijpen ... overweeg de zaak en begrijp het visioen" (Dan. 9: 3, 21-23).

Toen zei hij tegen mij: "Wees niet bang, Daniël, want vanaf de eerste dag dat je je hart erop zette om te begrijpen en jezelf te vernederen voor je God, werden je woorden gehoord; en vanwege uw woorden ben ik gekomen" (Dan. 10:12).

Er is bovennatuurlijke vaardigheid voor nodig om de diepere dingen in Gods hart en Zijn plannen voor de Eindtijd te begrijpen. We zullen dit begrip niet op natuurlijke wijze verkrijgen. Er zijn ontmoetingen met God voor nodig. Hij zal engelen sturen naar sommige van Zijn eindtijdprofeten zoals Hij deed naar Daniël. We moeten ons hart erop zetten om profetisch begrip te zoeken, zoals Daniël deed, door te vasten en te bidden voor bovennatuurlijk begrip.

3. Vasten voor de vervulling van Gods beloften aan onze stad of natie

De Heer heeft profetische plannen en beloften voor elke stad op aarde. Hij heeft de kerk in uw regio beloften gedaan, net zoals Hij heeft gedaan voor de kerk hier in Kansas City. We moeten niet proberen passief deze beloften te ontvangen met een ijdel geloof. Het is de bedoeling van de Heer dat we Hem actief smeken om hun vervulling. Er is geen activiteit die hierin meer integraal is dan aanhoudende gezamenlijke voorbede aanbidding en gebed met vasten.

De Schrift staat vol met voorbeelden van gelovige mannen die door God werden gebruikt om de voltooiing van Zijn beloften in te luiden. God had bijvoorbeeld gezegd dat Hij de Israëlieten zou herstellen uit hun verschrikkelijke 70-jarige ballingschap als slaven in Babylon (606-536 v.Chr.). Toen de Perzen Babylon veroverden, bad en vastte Daniël voor de vervulling van Gods beloften. Als resultaat werd Israël uit gevangenschap bevrijd en mocht het naar zijn land terugkeren en zijn natie herbouwen (*Dan. 9:1-3; 10:1-3*).

Een paar jaar later hoorde Nehemia, terwijl hij nog in de Perzische hoofdstad Susan was, berichten over de verschrikkelijke strijd die zijn mede-Joden thuis in Israël voerden. De muur en poorten van Jeruzalem waren nog steeds afgebroken; ze hadden geen bescherming tegen de omringende vijanden. Nehemia zocht, net als Daniël, de Heer met vasten en gebed en vroeg God of Hij Zijn beloften aan die generatie in Israël zou vervullen. Nehemia vastte, huilde en beled Israël's zonden, en bad tot God om Zijn beloften voor Israël vrij te geven (*Neh. 1:1-11; 9:32-38*). God verhoorde de gebeden van Nehemia en zegende Israël in die tijd.

De profetes Anna vastte en bad meer dan 60 jaar dat God Israël zou bezoeken en Zijn beloften aan hen zou vervullen (*Lucas 2:36-38*). God antwoordde door haar toe te staan het kindje Jezus te zien, de langverwachte Messias die Israël zou redden.

Jezus vertelde Zijn discipelen dat de oogst van zielen overvloedig was, en zij die zaaiden in gebed en zij die oogstten in evangelisatie zouden zich samen verheugen (*Johannes 4:34-38*). Met andere woorden, het eerste werk dat tijdens de oogst van Israël moest worden gedaan, was bidden en vasten.

Zo baande het werk van Jezus, Anna, Simeon en Johannes de Doper de weg voor de opwekking die de apostelen oogstten na de Pinksteruitstorting.

Toen Cornelius vastte en bad, zond God hem een engelachtige boodschapper en de apostel Petrus, wat leidde tot redding voor zijn hele huisgezin (*Handelingen 10:1-4, 30-31*). De geest van opwekking was uitgestort uit op de regio en een deur van genade werd geopend voor de heidenen.

De apostel Paulus omarmde het vasten als een sleutel tot het vrijgeven van Gods beloften voor zijn bediening (*Hand. 9:15; 26:17-18; 2 Kor. 6:5; 11:27*). Hij bad en vastte ook voor een opwekkingsgeest om de kerken in Galatië te raken en hen tot geestelijke volwassenheid te brengen (*Gal. 4:19*).

Vandaag de dag zien we massa's op weg naar de hel en een kerk die geestelijk onvruchtbaar is en geen kracht heeft voor genezing en bevrijding. We moeten bidden en vasten totdat we een doorbraak zien van de dingen die God onze stad en natie heeft beloofd.

4. Vasten om een crisis te stoppen

In oudtestamentische tijden werd vaak gevast om een nationale of individuele crisis af te wenden. Keer op keer keerde God de wanhopige situatie van de Israëlieten om toen ze zich in gezamenlijk gebed en vasten tot Hem wendden.

In de tijd van de profeet Joël kreeg Israël te maken met verschillende goddelijke oordelen. Ten eerste veroorzaakten sprinkhanen en droogte een landbouwcrisis (*Joël 1*). Toen bereidde het Babylonische leger zich voor om het land binnen te vallen (*Joël 2:1-9*). Joel riep op tot een nationale plechtige bijeenkomst, waarin hij verkondigde dat God Zijn beslissing om hen te oordelen zou kunnen terugdraaien als de mensen zich zouden vernederen en zich zouden bekeren door te vasten en te bidden (*Joël 1:13-14; 2:12-15*).

De profeet Jona werd gestuurd om de boosaardige Assyrische stad Ninevé te waarschuwen dat de God van Israël hen zou vernietigen. Toen de mensen van Nineve zich verootmoedigden en berouw toonden door te vasten, toonde de Heer genade en spaarde de stad (*Jona 3:3-9*).

Mozes vastte op de berg Sinaï en ontving de tien geboden en aanwijzingen voor het bouwen van de tabernakel, maar toen hij de berg afdaalde, trof hij de mensen aan die afgoden aanbaden.

God stond op het punt om Israël te vernietigen, maar Mozes begon onmiddellijk aan een tweede vastenperiode van 40 dagen met gebed (*Deut. 9:7-21*).

God spaarde Israël vanwege de tussenkomst van Mozes.

Op dezelfde manier treurde de priester Ezra over het compromis dat hij vond in de kinderen van Israël. Toen hij in Jeruzalem aankwam, ontdekte hij dat ze met de heidenen waren getrouwd, ook al wisten ze dat in de Schrift stond dat dit uitdrukkelijk verboden was. Het oplossen van het probleem was complex, omdat er nieuwe gezinnen waren gesticht en kinderen waren geboren.

Ezra vastte met groot verdriet, wetende dat dit compromis God diep mishaagde en zou leiden tot verdere afgoderij in Israël (*Ezra 9:1-6*).

Ezra's gebed en bekentenis zorgden ervoor dat vele anderen overtuigd werden van hun zonde. Ze kwamen bijeen om te bekennen en hun compromis stop te zetten (*Ezra 10:1-6*). Gods gunst werd voor Israël hersteld en het oordeel werd afgewend.

Vasten voor nationale bevrijding is door de geschiedenis heen beoefend. De leiders van Engeland hebben op verschillende opmerkelijke tijden van crisis nationale dagen van gebed en vasten uitgeroepen.

In 1588 vastte het land toen het werd bedreigd door de Spaanse Armada.

Later vastten ze om Gods hulp toen Napoleon zich voorbereidde om Engeland binnen te vallen. Nogmaals, tijdens de Tweede Wereldoorlog riep George VI een dag van gebed en vasten uit terwijl de Battle of Britain woedde, en vroeg God om de nazi's te stoppen met binnenvallen. Bij elk van deze drie gelegenheden spaarde God Engeland van een grote crisis.

Het principe om jezelf te vernederen door te vasten in een tijd van crisis wordt ook op persoonlijk niveau in de hele Schrift gezien.

Hanna, de moeder van Samuël, was zo van streek door haar fysieke onvruchtbaarheid dat 'ze *hulde en niet at*'. God beantwoordde haar kreet en hief de crisis van haar onvruchtbaarheid op door haar een zoon te geven die opgroeide tot een machtige profeet (*1 Sam. 1:7*).

David begreep ook dat bekering met vasten zijn enige hoop was om het leven te behouden van het kind dat hij had verwekt door zijn overspelige relatie met Bathseba (*2 Sam. 12:15-23*). In dit geval nam de Heer het leven van het kind, maar deze situatie laat zien dat David in een persoonlijke crisis wist dat zich tot God wenden met gebed en vasten zijn enige hoop was (*Ps. 35:13; 69:10; 109:24*).

In de dagen van de jonge koning Josia stuurde een profetes genaamd Hulda een bericht naar de koning om te zeggen dat God voorbereidingen trof om Israël te oordelen vanwege de zonde van het volk. Josia reageerde met vasten en bidden (*2 Kronieken 34:23-28*). God zag de oprechtheid van Josia's hart en stelde het oordeel van de Babylonische invasie uit tot na de dood van Josia.

Koning Achab was één van de slechtste koningen in de geschiedenis van Israël. Hij vernederde zichzelf met bidden en vasten en God stopte het oordeel dat tegen hem was ingesteld (*1 Koningen 21:25-29*).

Hetzelfde gold voor koning Manasse, die ook een slechte koning in Israël was. Hij vernederde zichzelf en ontving Gods genade, in plaats van het zekere oordeel dat over hem zou komen (*2 Kronieken 33:9-13*).

5. Vasten voor bescherming

Vasten voor persoonlijke bescherming is ook schriftuurlijk.

Nadat de Joodse gevangenen uit Babylon waren teruggekeerd naar Israël om te beginnen met de wederopbouw van hun natie, hadden ze hulp nodig. Ezra, de priester, leidde een groep mensen terug naar Israël om hen te helpen Jeruzalem te herbouwen. Terwijl ze nog voorbereidingen troffen om te reizen, namen ze de tijd om te vasten en te bidden en God om bescherming te vragen tijdens de gevaarlijke reis.

De gevaren van reizen in de antieke wereld waren ernstig omdat bendes dieven reizende groepen aanvielen en hen beroofden van hun goud en voorraden. Meestal vermoordden ze alle mensen en verkochten ze hun bezittingen.

Ezra wilde de Perzische koning echter niet om een escorte van soldaten vragen, want hij had de koning verteld dat Gods zegen op hen zou zijn. Hij vastte en bad en vroeg God om bovennatuurlijke bescherming terwijl ze door vreemde landen trokken. God antwoordde Ezra (*Ezra 8:21-23*).

Toen Daniël in de leeuwenkuil werd gegooid, vastten koning Darius en Daniël en baden voor Daniël's bescherming. Als antwoord zond God een engel in de leeuwenkuil om de muil van de leeuwen te sluiten (*Dan. 6:18-23*). Daniël's leven werd gespaard als gevolg van bidden en vasten.

Esther, een Joodse vrouw aan het Perzische hof, riep de Joden in Perzië op om drie dagen te vasten nadat een slechte man genaamd Haman een plan in gang had gezet om alle Joden uit te roeien en hun bezittingen af te pakken (*Esth. 3:13; 4:7*).

Esther had Goddelijke bescherming nodig toen ze zonder koninklijke dagvaarding voor koning Ahasveros (Xerxes) verscheen. De straf voor het doen van wat Esther deed was de dood. Velen schreeuwden het uit in bidden en vasten (*Est. 4:3, 16*).

De Heer spaarde het leven van Esther voor de koning (*Esth. 5:1-6*) en keerde vervolgens de situatie waarmee de Joden werden geconfronteerd om en redde hen van het kwaadaardige plan van Haman (*Esth. 9:1*).

Toen Petrus in de gevangenis zat, kwam de vroege kerk bijeen voor voortdurend gebed. Als antwoord stuurde God 's nachts een engel naar Petrus. Zijn kettingen vielen eraf en de ijzeren poort naar de stad ging vanzelf open (*Handelingen 12:1-19*).

De kerkgeschiedenis staat vol met voorbeelden van hoe gebed en vasten leidden tot de bevrijding van Gods dienstknechten van gevaar en nood.

Dit zal vaak gebeuren in de Eindtijd (*Ps. 91*).

6. Vasten voor richting

Onmiddellijk na de bekering van Paulus op weg naar Damascus, vastte hij drie dagen, wachtend op duidelijke instructies van de Heer (*Handelingen 9:9*).

Door het hele Nieuwe Testament heen zien we de kerk vasten voor bovennatuurlijke wijsheid en leiding.

In Antiochië vastten en baden Paulus en zijn team om profetische leiding.

God sprak duidelijk en gaf hun een strategische opdracht om de heidenen te bereiken, zoals opgetekend in *Handelingen 13:1-2*. Deze zendingsreis veranderde de geschiedenis.

Paulus en zijn team baden opnieuw met vasten toen ze de ouderling van de nieuwe kerken in Lystra, Ikonium en Antiochië moesten selecteren en aanstellen. *"Toen zij in elke gemeente oudsten hadden aangesteld en onder vasten baden, bevalen zij hen aan bij de Heer in wie zij hadden geloofd"* (*Handelingen 14:23*).

Jezus bad de hele nacht om leiding voordat hij zijn twaalf apostelen uitkoos. *"Hij ging de berg op om te bidden en bleef de hele nacht bidden tot God. En toen het dag werd, riep Hij zijn discipelen bij zich; en uit hen koos hij twaalf die hij ook apostelen noemde"* (*Lucas 6:12-13*).

7. Vasten voor ontmoeting en intimiteit met God – het vasten van de Bruidegom

"De discipelen van Johannes kwamen naar Hem toe en zeiden: 'Waarom vasten wij en de Farizeeën vaak, maar Uw discipelen niet?' Jezus zei tegen hen: 'Kunnen de vrienden van de bruidegom treuren zolang de bruidegom bij hen is? Maar de dagen zullen komen dat de bruidegom zal van hen worden weggenomen, en dan zullen ze vasten'" (*Matt. 9:14-15*).

Tijdens de tijd dat Jezus op aarde was, raakten de discipelen gewend aan zijn aanwezigheid. Ze voelden zich gekoesterd en geliefd door Hem en ze verheugden zich in de intimiteit van Zijn vriendschap.

Jezus zei dat de vreugde die ze ervoeren in Zijn nabijheid zou veranderen in verdriet en verlangen wanneer Hij bij Zijn dood van hen zou worden weggenomen. Hij sprak over een

nieuw soort vasten gebaseerd op Zijn identiteit als de Bruidegom God en hun verlangen om bij Hem te zijn. Ze vastten in rouw vanwege Zijn afwezigheid en vastten in verlangen naar Zijn terugkeer. Ze zouden vasten om hun ervaring van Zijn aanwezigheid en hun openbaring van Zijn schoonheid en genegenheid voor hen te vergroten. Dit is wat we de "bruidegomvasten" noemen. Het wordt voornamelijk gevoed door het verlangen naar Jezus in plaats van door een verlangen naar meer macht in de bediening of ontsnapping aan oordeel en crisis.

Een voorbode van het vasten van de Bruidegom was Yom Kippur, de Grote Verzoendag, een jaarlijkse tijd van vasten voor Israël om te treuren over hun zonde en vernieuwing te zoeken (*Lev. 23:26-32*). God heeft dit vasten ingesteld door goddelijke openbaring (*Lev. 16:29*), terwijl andere vasten op de Joodse kalender, zoals Poerim, en datgene wat wordt beschreven in *Zacharia 7 en 8*, hun oorsprong vinden in historische tradities. Paulus en zijn metgezellen hebben misschien tijdens zijn reis naar Rome gevast op de Grote Verzoendag (*Handelingen 27:9*).

God heeft beloofd om de diepten van Zijn hart aan ons te openbaren (*1 Korintiërs 2:10*). Slechts een klein stukje van Zijn liefde maakt ons onverzadigbaar hongerig naar meer, en vasten versnelt de snelheid waarmee we openbaring van God ontvangen. Als we het vasten van een Bruidegom aangaan, wordt er over onze zonden gerouwd, wordt ons hart bewogen door het verlangen naar Jezus en neemt ons geestelijk vermogen om vrijelijk van Hem te ontvangen toe.

Vasten voor intimiteit en voor geestelijke vernieuwing omvat ook rouw over de zonde die onze relatie met Hem belemmert. We rouwen uit ons verlangen om één te zijn met God en over onze ongelijkheid met Hem. We voelen de pijn van onze onvolwassenheid en alle dingen die we in ons leven hebben gekoesterd die onze intimiteit met God in de weg staan. Dit is een goddelijke droefheid en het is een van de manieren waarop de Heer ons brengt in afstemming met Hemzelf. David sprak over het nederig maken en het reinigen van zijn ziel door te vasten toen hij de zonden onder ogen zag die hem belemmerden om de schoonheid van God te aanschouwen (*Ps. 27:4; 35:13; 69:10; 109:24*). Dit rouwen is bedoeld om onze ziel te "kwellen" (*Jes. 58:3, 5*), terwijl we afstand doen van alles wat zich verzet tegen de kennis van Gods liefde in ons leven.

(Vertaling "The Rewards of Fasting" Hoofdstuk 2 door Mike Bickle en Dana Candler)